

Popsat dopodrobna, celé dění ve školce by jen za jediný týden vydalo na desítky stránek. Naší snahou je aspoň přiblížit vám nejzajímavější činnosti, které vždy zapadají do témat korespondujících s aktuálním děním a vytyčeným cílem vzdělávacího procesu.

ŘÍJEN U MOTÝLKŮ

První říjnový týden jsme se soustředili na **SLUŠNÉ CHOVÁNÍ**, dalo by se říci, věc samozřejmou a automatickou. Je to ale problematika, ve které se musíme naučit orientovat, zhodnocovat co ano a co ne, a brát na sebe zodpovědnost za to, jak k něčemu tak prostému přistupovat.

Děti se objevují ve světě, ve kterém kolem sebe vidí nejen úsměv a vlídné chování, ale i zlobu a nevraživost, nejen dobro, ale i zlo. A právě v tom se vyznat a zvolit, co je pro sebe a pro ostatní vhodné, je úkol na celý život.

Pochopitelně, jako ostatně všechno, není to otázka jednoho týdne, ale celé naší existence. My jsme si jen blíže všimali, co vnímáme jako dobré, jako zlé, jako lhostejné atd.

Povídali jsme si o zdravení, kdy je to nezbytné, kdy vhodné, kdo by měl pozdravit první, komu můžeme tykat, komu musíme vykat.

- V pondělí si děti vyrobily peníze, při pobytu venku postavily a vybavily obchody a poté tyto obchody navštívily a vzájemně nakupovaly. Hlavní ale bylo získání povědomí o tom, jak probíhá taková návštěva obchodu z ohledem na mezilidské vztahy. Vždyť i v supermarketu se můžeme na sebe usmívat a být na sebe vlídní.
- Úterý: i tam kde vládne emoce a soutěživost (sport, závod, soutěže...), je potřeba, a možná víc než jinde, zachovávat pravidla, slušnost a vzájemnou ohleduplnost. Pravidla při hrách a sportu jsme si demonstrovali při našich pohybových cvičeních a hrách jako na rybáře, na ovečky, cvičení s předcvičováním, zaujmutí útvaru, pozice, polohy při společných aktivitách.
- Středa: návštěva divadla. Sice jen ve školce, svépomocí, ale přece. Předcházela tomu výroba vstupenek, plakátu a seznámení se s prostory divadla.

Loutky nám předvedly představení, při kterém děti hodnotily, která postava je vnímána jako zlá a která jako hodná. Děti si tak mohly uvědomit, že nic není černobílé, že to jak vnímáme toho, či onoho, je řízeno často předsudky a subjektivním pocitem, že odsoudit někoho je velmi jednoduché a že takové odsouzení může ublížit.

Nakonec přišlo sebehodnocení, kdy si každý sám za sebe měl sáhnout do svědomí a přiznat si, že nikdo z nás není dokonalý a že každý z nás se občas chová hůře, než by se mu líbilo u druhých.

- Čtvrtek: Návštěva relaxačního studia. Klid, relaxační muzika, masáže. Pozdrav, umění říct si, co bych rád, úslužnost, poděkování, nenarušování typické atmosféry a prostě vše stran vhodného chování a přizpůsobení se specifickému prostředí.

- Pátek: Návštěva restaurace a opět specifické prostředí, které vyžaduje specifické chování. Týden završený slavnostním obědem ve stylu návštěvy restaurace.

Pravidla u motýlků

S různými pravidly, předpisy a zásadami se v každodenním životě setkáváme všude kolem nás - výjimkou tedy není ani třída mateřské školy. Nejen pro pohodový a bezpečný pobyt ve školce, či omezení mnohdy zbytečných konfliktů a slziček, je i ve třídě v zájmu všech společně stanovit pravidla, která se všichni pokusíme v maximální míře dodržovat.

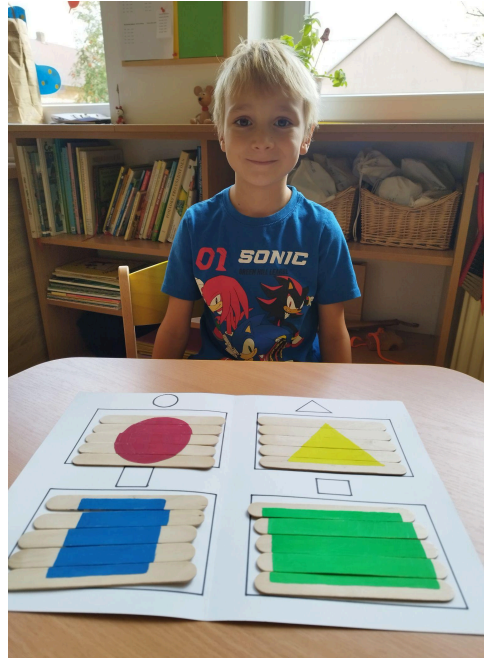
V tomto týdnu jsme si připomněli zásady slušného chování a zopakovali jsme si, jaké chování je žádoucí v prostředí mateřské školy, na procházce, a při návštěvě různých institucí. Na to jsme pozvolna navázali diskusí o tom, co udělat pro to, aby se nám ve třídě co nejlépe fungovalo a vytvořili jsme si tu příjemnou atmosféru. Společně jsme si tedy vymezili pravidla, jejichž dodržování nám pomůže tohoto výsledku dosáhnout.

Tím stěžejním bylo, že se k sobě budeme chovat slušně a přátelsky, i když spolu nemusíme být nutně všichni kamarádi. Dále jsme se například domluvili, že si nebudeme skákat do řeči a překřikovat se, a že když nám někdo bude chtít něco sdělit, v tichosti se přihlásí. Ohledně bezpečnosti jsme si stanovili pravidla, jak se chovat během pobytu v tělocvičně, abychom předešli možným úrazům. Tato naše pravidla si ve třídě i nadále připomínáme při každodenních situacích.

Při pohybových hrách jsme podpořili týmového ducha v kolektivu, prohloubili vzájemné vztahy, a zároveň dbali na dodržování pravidel a zásady fair play.

O pravidlech ve třídě jsme se také naučili píseň, kterou jsme, mimo hru na klavír, doprovodili i hrou na různé hudební nástroje. Různými výtvarnými technikami jsme si je i graficky znázornili a vyzdobili jimi šatnu a třídu, abychom jejich dodržování měli stále na paměti.

Náš domov

Co je to domov, co pro nás znamená, kde bydlíme, co je to adresa a k čemu je dobrá. Spousta otázek, spousta odpovědí na zdánlivě jednoduché téma.

V průběhu týdne jsme se zaměřili na naše domovy ve smyslu domu, či bytu, kam se dennodenně vracíme, kde jsou naši nejbližší, kde bychom se měli cítit v bezpečí a kde to máme rádi.

Děti kreslily domy ve kterých bydlí. Snažily se kresbu vystihnout co nejrealističtěji. Při následných procházkách po obci jsme porovnávali obrázky s realitou a v naprosté většině byly výtvořiny opravdu velmi podobné realitě.

Dále jsme se věnovali tomu, s kým domov sdílíme a co znamená mít blízkou rodinu, lidi kteří spolu nejen žijí, ale sdílí každodenní radosti i starosti. Takže další s kresby se soustředily na osoby blízké.

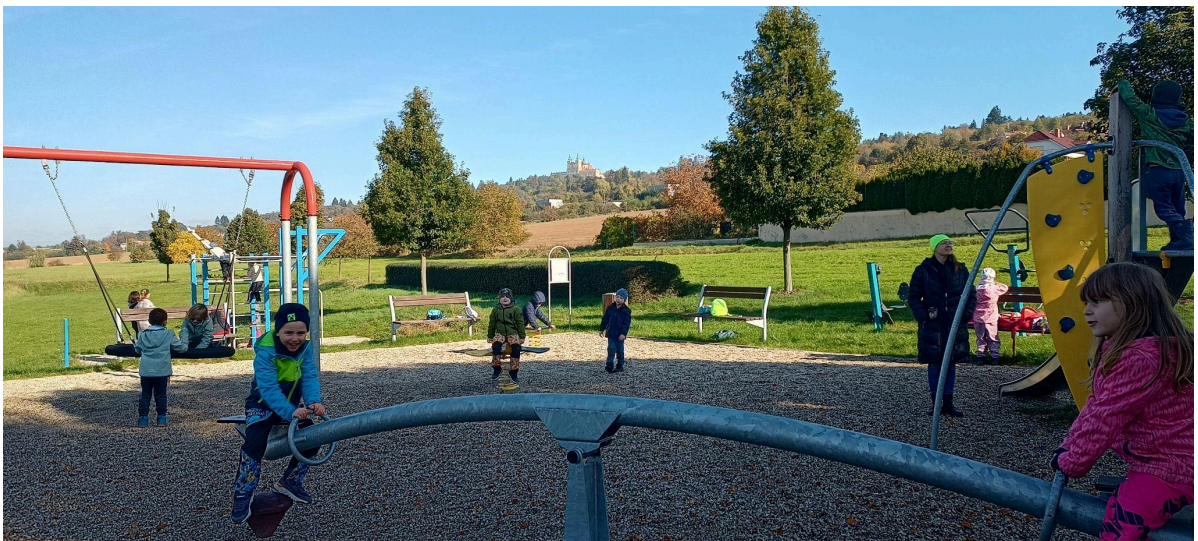
K posledním tématu této problematiky jsme připojili fantazii s kombinovanými metodami koláží, frotáží a kresby jsme na velkoformátové výkresy vytvořili jakousi mapu s domy které děti samy navrhly, jako domy kde by chtěly jednou bydlet. Samy si pak dokreslovaly pozemky, cesty mezi svými obydlími a pod.

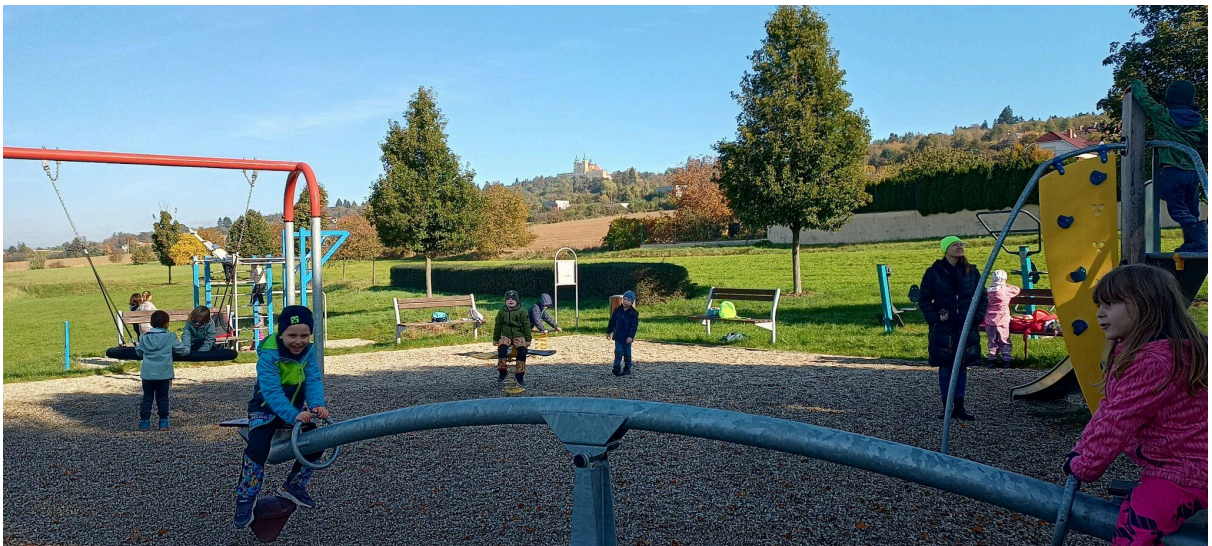
Tvoření ve skupinách s nutností spolupráce, domluvy, či řešení sporů, mělo kladný přínos do našeho nového kolektivu.

Ve čtvrtek jsme se, v tomto školním roce poprvé, vydali mimo obec. Vyzkoušeli jsme si přepravu MHD. V Droždíně jsme pomocí mapy a předem známé adresy našli hřiště, na kterém se děti do sytosti vydováděly.

Cesta i pobyt v nám zatím méně známém prostředí dopadl k všestranné spokojenosti.

Moje rodina

V tomto týdnu jsme se společně zaměřili na téma rodina. Ta je základním kamenem, na kterém děti budují své první zkušenosti, hodnoty a vztahy. Cílem pro tento týden proto bylo posílit povědomí dětí o jejich rodinných vazbách a podpořit je v porozumění různým rolím, které jednotliví členové rodiny zastávají. Šlo nám také o to, si uvědomit, jak důležité je mít kolem sebe lidi, kteří nás mají rádi a podporují nás.

Týden se nesl v duchu povídání si o tom, s kým sdílíme náš domov – tedy o nejbližších členech rodiny každého z nás. Jednotlivé členy rodiny a také příbuzenské vazby jsme se společně naučili pojmenovat. Děti měli možnost nám svou rodinu popsat a zopakovat si tak např. jména svých rodičů a počet sourozenců. Nevyhnuli jsme se ani připomenutí zásad slušného chování a pravidel, podle kterých se chováme nejen v mateřské škole, ale právě i doma, v rodinném prostředí.

Plno zábavy nám přineslo stavění domů pro naše rodiny z molitanových bloků, dřevěné stavebnice a z lega. Děti pracovaly ve skupinkách a společně postavily nápadité domy, kterými nás potom jednotlivé skupinky provedly.

Přečetli jsme si i pohádku *O veliké řepě*, na které jsme si zopakovali názvy příbuzenských vazeb v rodině, a především jsme poznali, jak důležité je v rodině tahat za jeden provaz a pomáhat si. Pohádku jsme si společně také zdramatizovali.

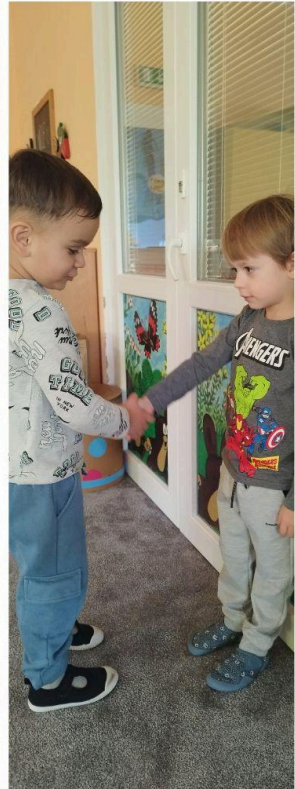
V pátek 25. října jsme si s dětmi, před návštěvou ZŠ, kde byl připravený halloweenský program plný her a zábavy u strašidelných stánků, představili tento tajemný svátek, pobavili se o tradicích s ním spjatých a vyrobili jsme si ducha z kapesníčků.

V tomto týdnu se nám také sešly hned dvě oslavy narozenin, kdy jsme oslavencům společně popřáli a zazpívali narozeninovou písničku.

Dušičkový týden

Přelom října a listopadu je spojen s Dušičkami, dnem, kdy si připomínáme ty, co už mezi námi nejsou. Po něm následuje Svátek všech svatých. Poslední říjen se nese v duchu duchů, dýní a kostlivců a jiných podobných zjevení patřících k Halloweenu. Tradici která se u nás zřejmě již také zabydlela.

Tolik k náplni týdne začínajícím státním svátkem vzniku samostatného Československa.

Posledně zmiňovaným jsme započali tento zkrácený týden. Český jazyk, vlajka, znak, hymna a samotný fakt, že žijeme v České republice a jsme její občané. Indicie které nás zaměstnaly a daly podnět ke zpěvu (hymna), k výtvarné činnosti (vlajka, znak, mapa) a k prvním krůčkům k pocitu vlastenectví.

Středa už plně patřila nadcházejícím svátkům a příležitosti přiblížit dětem pestrý pohled na způsoby slavení v různých končinách světa. Na jedné straně divoký rej masek, na druhé tichá vzpomínka, návštěva hřbitova, zapálení svíček. Chopili jsme se také výzdoby školky na čtvrteční rej masek.

Ve čtvrtek následoval halloweenský den. Sešli jsme se v maskách a kostýmech, od rána nám ve třídě zněl podkres strašidelné hudby a čekaly nás strašidelné úkoly a pokusy. Výtvarná technika mísení barev vzlínáním přenesených na textilii děti natolik zaujala, že jsme s ní pokračovali i v pátek a vytvořili jsme tak spoustu abstraktních děl, dávajících prostor pro zapojení mysterijní fantazie.

Následovala přehlídka masek a plnění tematických úkolů na zahradě MŠ, jako let na koštěti, pletení pavučiny, sběr hmyzu, či běh s oční bulvou na lžičce.

Týdne jsme zakončili zklidněním a pokusem o vytvoření té „naší“ dušičkové atmosféry. Součástí pátků bývá i prostor pro delší pohybové aktivity. Tentokrát v podobě her a cvičení na obecním hřišti.

